

ZGODNJA DANICA.

KATOLIŠK CERKVEN LIST.

»Danica« izhaja vsak petek na celi pol in veljá po pošti za celo leto 4 gl. 20 kr., za pol leta 2 gl. 20 kr., za četert leta 1 gl. 20 kr. V tiskarni sprejemana za celo leto 3 gl. 60 kr., za 1/2 leta 1 gl. 80 kr., za 1/4 leta 90 kr., ako zadene na ta dan praznik, izide »Danica« dan poprej.

Tečaj XLIX.

V Ljubljani, 8. maja 1896.

List 19.

Šopek Materi Mariji.

Roka detinska mi cvet je darila,
Jaz ga pa tebi dam, Mati premila!

Tebi naj v slavo se vedno razcveta,
Rožica skrivna Ti, Mati presveta!

V šopku bleste se mi barve preživo,
Mater, naj dičijo te ljubeznjivo!

Tudi če zvenejo rožice krasne,
Moja ljubezen ne zvene, ne vgasne.

Ljubim o Mati, Te! serce spoznava
V luči ljubezni, o moja je slava. —

Cvetka sijonska ti! zri iz višave,
Cvetje nedolžnosti siplji v nižave.

Cvetje nedolžnosti, čednosti tvoje
Bodo naj last ljudij, dušice moje.

S cvetjem kdaj venčane tebi dušice
Naj pojó v vertecu rajskem slavice.

Radošlav.

Šmarnice.

Novo življenje se je vrnilo v naravo. Zemlja se je prebudila iz zimskega spanja; solnce je jelo gorko pripekati in — ozelenelo je vse. S prijetno pomladjo in njenimi duhtečimi šmarnicami se je povernil tudi majnik — mesec Marijin. Povernila se je „šmarnična pobožnost.“ Ne bomo na dolgo in široko pisali o tem, temveč samo ponovili nekaj starih mislij.

Središče vseh bratovščin in perva izmed vseh — je bratovščina, je pobožnost do sv. R. Telesa. Zato ker je ta zakrament največji izmed

vseh zakramentov; ker je on največji zaklad naše zemlje. Jezus Kristus je naš Odrešenik, naš največji dobrotnik, naš prijatelj, naše — vse. Zato se verni kristjani mnogoštevilno zbirajo okrog tabernakelja. „Tam je njihov zaklad, zato je tam tudi njihovo serce.“ — — Toda Jezus je v najtesnejši zvezi z Marijo. Po njej še-le smo dobili Boga-človeka. Še le na njeno privoljenje: „Zgodi se mi po Tvoji besedi!“ je čakal Bog in potem se je II. oseba v presv. Trojici včlovečila. Ker imamo po Mariji Jezusa, zato verniki časte in slave poleg Jezusa tudi Marijo — kot Mater Božjo. — Marija je pa tudi naša usmiljena mati. Pri ženitnini v Kani Galilejski je pokazala svoje dobrotljivo serce: „Sin, vina nimajo!“ Pod križem nam jo je Jezus v Svoji oporoki izročil za Mater; tisočkrat že je pokazala svoje materno serce. „Pokaži, da si Mati (naša)!“ jo kličejo duhovniki v brevirju — in res, pokazala se je že 100 in 100krat. Kdo more prešteti vse bolnike, ktere je ozdravila s svojo mogočno priprošnjo? (spomnimo se Lurda in ondašnjih čudežev!) Kdo more naštet, v kolikih nevarnostih, dušnih in telesnih je že pomagala? Kdo more povedati, kolikim grešnikom je že sprosil spreobrnjenje?

Taka je Marija. Zato ni čudo, ako imajo ljudje tako zaupanje do nje — večje kakor otroci do starišev. O tem zaupanju in ljubezni kristjanov do Marije pričajo zlasti — „šmarnice.“ Nobena Marijina pobožnost se ne obhaja s toliko vnemo in priserčnostjo, kakor ravno ta. Altar Marijin je okusno ozaljšan: s cveticami svežimi in suhimi. Prijetna vonjava se razprostira okrog. Cela truma vernikov se zbira okrog Marijine podobe; in koliko molitev, koliko po-

božnih izdihljev se tu zgodi, kolikokratov se kliče k Mariji: „O dobrotljiva, o sladka Devica Marija — Spomni se, da še nikoli ni bilo slišati!“ tega ni mogoče popisati. Verniki dobro vedo, kaj jim je Marija — od tod njihova pobožnost do nje. Šmarnice v cerkvi nekterim še niso dovolj; napravijo si jih tudi doma. In tu se zbira vsak večer cela družina okrog svoje duhovne Matere. Ginljiv prizor mora biti to, ako otrok steguje svoji nežni ročici proti brezmadežni Devici: ako oče ali skerbna mati na tihem in s solznimi očmi izročata Marijinemu varstvu svoje nedolžne otroke, ali pa jo prosita pomoči, naj pripelje nazaj na pravo pot že — izgubljene in zašle. Blagor človeku, ki prav časti Marijo! On ne bo zapuščen. Marija svojih ne zapusti. To dokazujejo izgledi, kateri se bero v različnih „Šmarnicah.“ Če je bil kdo še tako hudoben, častil pa je Marijo, vsaj s kratko molitvico — na smertni uri mu je prišla na pomoč!

„Šmarnična pobožnost,“ naj zlasti med Slovenci raste, se razširja! Marija naj zbira vse okrog sebe ter naj jih srečno privede k svojemu Sinu!

MIHAEL,

po božji milosti in po božjem usemiljenju
knez in škof lavantinski.

*mногоčastiti duhovščini in csem vernikom svoje škofije
pozdrav, blagoslov in vse dobro od Boga Očeta in Boga
Sina v edinosti sv. Duha!*

III.

(Konec.)

Blaženo in milo molitev Češčeno Marijo sklepamo s hebrejsko besedo Amen, katera pomenja toliko, kolikor bodi ali zgodi se. Ta Amen je, bi rekel, slovo od Marije, pa je ponovitev in poterditev cele molitve. S to sklepno besedico prosimo milostnega uslišenja svoje molitve. In zanesljivo smemo od Marije pričakovati uslišanja svoje prošnje, ako v življenju radi slušamo njen glas, ako zvesto posnemamo njeno krepostno življenje, pa jo otroško ljubimo in častimo.

Da in Amen vam povem, preljubi moji škofljani, Marija bo uslišala naše prošnje in naše vzdihljaje, če ji ostanemo zvesti in vestni otroci, ki radi molijo Očenaš, angelj Gospodov, sv. rožni venec, zlasti sedaj v sv. postnem času, v času molitve in premišljevanja, pokore in poboljšanja. O kako svete in častitljive so vendar vse te molitve! Ako molimo Očenaš, molimo za božjim Zveličarjem. Ako molimo Češčeno Marijo, molimo za svetim Duhom, in odzdravljamo po

Mariji Bogu, kakor nas On v tej molitvi po Mariji pozdravlja. Ako molimo sv. rožni venec, molimo za apostolskim redovnikom sv. Dominikom in za premnogimi svetniki in svetnicami.

V Kristusu dragi mi duhovni bratje in sinovi, veselje moje in moj venec! Častimo pred vsemi mi prav priserčno Marijo, s katero smemo klicati: Fecit nobis magna, qui potens est. Velike reči nam je storil Gospod, da nas je poklical v sv. duhovski stan, v katerem se po izredni oblasti, da spreminjamo kruh in vino v meso in kri Jezusovo, vdeležujemo tako rekoč materinstva božjega. Zares, spoštovanja vredna je čast duhovnikov, naglašča sv. Avgustin, ker se v njih rokah Sin božji véloveči, kakor v telesu device Marije. Mi duhovniki moramo Jezusa v tabernakelju moliti, kakor ga je Marija molila v jaslicah, in moramo z vso spoštljivostjo in pobožnostjo služiti sv. mašo, ki je bistveno daritev na križu, pri kateri je bila navzoča Marija. Poleg križa Jezusovega je stala njegova mati. (Jan. 19, 15.) Mi duhovniki moramo ljubiti kraljico apostolov in hvaliti mater večnega velikega duhovna, pastirja in škofa naših duš, kakor sv. Peter, pervak apostolov, imenuje Jezusa Kristusa. (I. Petr. 2, 25.)

Častite in hvalite tudi vi, Bogu posvečeni redovniki, in ve, Bogu udane redovnice, prav skerbno in nežno kraljico brez madeža izvirnega greha spočeto, devic devico, najčistejšo in najsvetejšo pa najpokornejšo in najponižnejšo mater. In ona bode vaša mogočna zavetnica v življenju in v smerti. — Častite in slavite nadalje vi, kerščanski očetje in kerščanske matere, Marijo, mater svojega odrešenika, pa molite skupno s svojimi otroki in z drugo družino angelj Gospodov, sv. rožni venec, kateri vam bodi, kar je brevijarij nam duhovnikom, vsakdanja molitev. In Jezus bode prebival v naši sredi, ker se močno veseli češčenja in hvaljenja, katero izkazuje njegovi materi. Pozdravljajte Marijo, in tudi mati božja vam bode rada odzdravljala s tolažbami in dobrotami. — Častite in posnemajte vi, kerščanski posli, deklo Gospodovo, in Jezus, njen božji Sin, se bode oziral na vašo nizkost in vas bode blagoslovil sedaj na svetu in nekdej povihal v nebesih. — Častite in nasledujte vi, kerščanski delavci, deviško nevesto revnega pa pravičnega tesarja nazareškega, sv. Jožefa. In ta dva sveta delavca, Marija in Jožef, bodeta vašim naporom, skerbem in dejanjem izprosila blagoslova, ki bode zanesljiv porok večnega, nebeškega blagoslova. — Da, kakor je zdavno sveti Avgustin molil, tako hočemo tudi mi moliti in klicati: „Sveta Marija, pomagaj vzdihajočim,

krepčaj maloserčne, tolaži žalostne, prosi za ljudstvo, za duhovščino, za pobožni ženski spol, naj čutijo tvojo pomoč vsi, ki se te s častjo spominjajo.“

Tolažilno je, kar nam sv. pismo najnazadnje poroča o Mariji, to je namreč njena molitev v sredi med apostoli, učenci in ženami, torej v sredi prve kerščanske občine. (Dej. apost. 1, 14.) To njeno zadnje opravilo še ni nehalo. Marija je še vedno nadaljuje in je bode nadaljevala, dokler bode živel kakov otrok vojskujoče se cerkve na zemlji. V trdnem zaupanju na to njeno sveto opravilo priporočajte, predragi v Gospodu, Marijini priprošnji našega sv. očeta Leona XIII., da jih Gospod Bog ohrani, živi in osrečuje na zemlji, ter jih ne da v roke njihovim sovražnikom.*) (Ps. 40, 2.) — Priporočajte priprošnji kraljice nebes in zemlje našega predobrega svetlega cesarja, da jim, kakor moli sv. cerkev, podeli Gospod Bog za prisednico prestolja modrost, s katero naj njim izročeno ljudstvo vodijo v vsej pravičnosti in svetosti Bogu na čast, nam pa v večni mir. — Priporočajte materi božjega pastirja mene, svojega nadpastirja, da vse, čez ktere sem postavljen, z besedo in dejanjem k dobremu vodim in tako nekdam s čedo, mi izročeno, dosežem večno življenje.

K sklepu svojega Marijinega pastirskega lista pa izrekam odkritoserčno zahvalo vsem škofljanom za dosedanje dokaze udanosti in ljubezni, poslušnosti in spoštovanja. V šestih letih svojih apostoljskih obiskovanj sem lani pervikrat obhodil vso razsežno škofijo. Na teh potovanjih, ki pač niso prijetni izleti, marveč so dela polni obiski, ste me povsodi vsprejemali s toliko udanostjo in prijaznostjo, da se mi vedno silile v spomin besede sv. Pavla: „Bratje, vi veste, da sem vam v slabosti mesa oznanjeval evangelj; pa pri skušnjavi, ki je bila za vas v mojem mesu, me niste zaničevali in me niste zaverгли; marveč ste me vsprejeli kakor angelja božjega, kakor Jezusa Kristusa.“ (Gal. 4, 13. 14.) Za to nenavadno ljubeznivost se zahvaljujem pastirjem in ovčicam ter vse izročam božjemu varstvu svete Družine Jezusa, Marije in Jožefa, proseč nebeškega Očeta, naj vsem podeli bogato plačilo, katero je obljubljeno tistim, ki spoštujejo očeta in mater.

Bodi torej na materino priprošnjo mogočne device Marije in na očetovsko pripomoč sv.

*) Kakor so bili papež Pij IX., tako so tudi Leon XIII. iskren častilec Marijin. V svojih pesnih kaj radi slavijo mater božjo. Tako pojo med ostalim:

Auri dulce melos dicere: Mater Ave!
Dicere dulce melos: O pia mater Ave!

(Primeri Schwerdt. Papst Leo XIII. Str. 107.)

očaka Jožefa „milost našega Gospoda Jezusa Kristusa in ljubezen božja in deležnost sv. Duha z vami vsemi. Amen.“ (II. Kor. 13, 13.)

V Mariboru, na praznik sv. Družine nazareške, dne 26. januarija 1896.

† Mihael, knezoškof.

Splošno pobožno društvo kerščanskih družin

na čast svete Družine nazarenske.

(Dalje.)

V določilu z dne 20. junija 1892. I. je podelil Leon XIII. društvu naslednje

odpustke in pravice:

I. Vsi udje obojnega spola zadobé, če opravijo spoved in sv. obhajilo, obišejo farno ali kako drugo cerkev in tam nekaj časa po namenu sv. Očeta pobožno molijo, popolen odpustek na te dni:

1.) Na dan, ko pristopijo k društvu, če molijo pozneje pridejano, od kongregacije za verske običaje poterjeno molitev. — 2.) Na dan, ko je (po navadi tistega kraja, kjer je društvo) vsakoleten občni zbor za obnovenje zaveze. — 3.) Na sledeče praznike: Božič, Obrezovanje Gospodovo, Velika noč in Vnebohod Kristusov; ravno takó na praznik brezmadežnega spočetja, rojstva, oznanjenja in vnebovzetja Marijinega; dalje na praznik sv. Jožefa, na praznik njegovega varstva (3. nedelja po Veliki noči), kakor tudi na praznik poroke blažene Device (dne 23. januarija). — 4.) Na naslovni praznik vsega društva. — 5.) Vsak mesec jedenkrat na dan, ki ga izvolijo udje prostovoljno, če so ves mesec družine skupno molile predpisane molitve pred podobo sv. družine. — 6.) Na smertno uro, če se ne morejo več spovedati in opraviti sv. obhajila in vsaj kes obude ter izrekó sv. ime Jezus z ustmi, ali če to ni mogoče, vsaj v sercu.

II. Nepopolni odpustki: 1.) Sedem let in 280 dnij dobe udje, če obišejo s skesanim srcem farno ali katero drugo cerkev in molijo za blagor kerščanstva, in sicer te dni: Obiskovanje Marijino; darovanje Marijino v tempeljnu; varstvo Marijino; vsak dan, če je zbrana v društvo vpisana družina in moli skesano navadne molitve; naposled o dnevih, ko se vdeležujejo udje društvenih zborov. — 2.) Tristo dnij kadar molijo spodej navedeno molitev pred podobo sv. družine v kateremkoli jeziku; če jim pa brani bolezen ali kakšen drug vzrok, da ne molijo te molitve, dobe lahko isti odpustek, če molijo petkrat Oče naš, Češčena si Marija, in Čast bodi Bogu Očetu. — 3.) Dvesto dnij, enkrat na dan, če molijo: Jezus, Marija, Jožef, razsvetlite nas, pomagajte nam, rešite nas. Amen. — 4.) Sto dnij odpustka dobe udje, kateri se trudijo, da pristopajo kerščanske družine k temu pobožnemu društvu. — 5.) Šestdeset dnij, kadar obišejo farno cerkev, v kateri je ustanovljeno društvo, in so pri sveti maši s pobožnim srcem, ali če zmolijo pet Očenašev in Češčenasmarij za rajne člane, ali če spravijo ali skušajo spraviti družine, ali če se trudijo, da bi pripeljali zapeljane družine na pravo pot, ali če podučujejo dečke in deklice v kerščanskem nauku, ali sploh kadar store kakšno pobožno delo v blagor društvu.

Vse te popolne in nepopolne odpustke obernejo udje lahko v prid vernim dušam v vicah.

III. Pravice: 1.) Za vse ude; — sv. maše, ki se bero za duše rajnih udov, so zvezane zánje s popolnimi odpustki. — 2.) Za župnike; — trikrat na teden imajo osebni altarski privilegij, če nimajo tega privilegija že iz katerega družega vzroka: — imajo pravico, da zunaj Rima krone, rožne vence, križce, razpela in svetiinje posvečujejo in jim podeli papeževe odpustke; toda dajo jih lahko samo društvenim udom na dan, ko pristopijo k temu pobožnemu društvu, in na dan, ko se ponovi slovesno društvena zaveza.

(Dalje nasl.)

Ogled po Slovenskem in dopisi.

Dunaj, dne 29. apr. Zadnjemu žalostnemu poročilu iz Dunaja naj sledi kaj veselejšega. Dunaj je sploh razupit kakor Babilon, mesto vse pregrehe, ki ne zasluži družega, nego da bi ga Bog pokončal z ognjem in žveplom. Posebno se sliši večkrat po Slovenskem, da so dunajske šole krive, da je toliko nevercev med našimi olikanci. Po mojih mislih se Dunaj v tej zadevi preostro obsoja. Jaz mislim, da je dijak, ki prihaja z dunajskih visokih šol v domovino brez vere, že na Dunaj prišel kot brezverec, naj se toraj Dunaj ne pobija s kamenom, pač pa bi bilo bolje, da bi mi zaterli gnjezda nevere in moralne popačenosti v domači deželi, kjer jih je prav dovolj!

Na Dunaju je mnogo mnogo slabega, a tudi mnogo dobrega; kdor je sam brezverec, moralno propal, ta se oklene moralne gnjilobe, ktera mu tu naproti prihaja v prikupljivi, mamilno vabljivi obliki; kdor je pa dober in kreposten, ta se pa oklene tu v ptujini toliko tesneje one zvišene sv. vere katoliške, v kateri edini vvideva blagor narodov. Ravno tu na Dunaju je bolj kakor kje druge mogoče pokazati svojo pravo vrednost in vernost.

Dokaz temu, da na Dunaju ni vse tako slabo in popačeno, kakor bi kdo mislil, so veličastne cerkve, ktere so v zadnjih letih na Dunaju zrastle. Če bi bil kdo pred 25 leti rekel, da bode do danes na Dunaju kakih 15 cerkev več kakor jih je bilo tačas, bi se mu bil marsikdo smejal. Česar ni nihče pričakoval, to se je zgodilo: verska gorečnost se je od tistih dob silno povečala. Razun tega je treba pomisliti na draginjo dunajskega zemljišča, delavcev in družih okoliščin, pomisliti na krasoto teh veličastnih Božjih hiš, katerim enakih ne najdeš kmalo, in stermeč boš moral reči, da se v vsem tem delovanji vidi Božji perst! V Zadnjih 25 letih se je na Dunaju več cerkva sezidalo, nego prej v 200 letih! In ravno danes je bil zopet položen temeljni kamen novi farni cerkvi sv. Lavrencija v Breitensee.

Kranjski fantje infanterijskega polka baron Kuhn, ki so pred leti svoje čverste postave sukali po dunajskem vežbališču „auf der Schmelz.“ pač dobro vedo, da je Breitensee oni del dunajskega mesta, ki meji na Schmelzo ob njeni celi južni strani, t. j. tje proti cesarskemu gradu Schönbrunn. Ta okraj je najvišji del dunajski; prekrasen razgled se ti odpira. Tu gori se bode veličastno vzdigovala cerkev posvečena onemu cvetu svetih mučencev, o katerem pravi sv. papež Leon: „Gaudeamus igitur gaudio spiritali, et de felicissimo inclyti viri fine gloriamur in Domino, qui ita per universum mundum

clarificavit gloriam suam, ut, a solis ortu usque ad occasum, Leviticorum luminum coruscante fulgore, quam clarificata est Hierosolyma Stephano, tam illustris fieret Roma Laurentio.“ (Serčno se veselimo in radujmo v Gospodu nad presrečno smertjo slavnega moža! On je takó poveličal svoje ime po celem svetu, da je bil v številu kot zvezde blestečih se levitov v Rimu to, kar je bil sv. Stefan v Jeruzalemu.) Okraj ta spadal je do sedaj v področje fare v Penzingu, sedaj pa bode samostojen glede duhovske oblasti. —

V torek 21. t. m. zvečer bil je ves okraj prelepo razsvitljen, daleč na okoli odsvital je silni žar; nebrojnih lučic videlo se je kakor bi gorel cel mestni del; vse ceste bile so prelepo okrašene, reči se mora: kaj tacega je le na Dunaju mogoče! Pred prostorom, kjer se ima zgraditi cerkev, bil je narejen špalir in 120 visokih drogov, na kterih je plapolalo po 3 in še več vsakoverstno barvanih zastav; na drogih pa so bili raznoverstni cesarski, deželni in cerkveni gerbi razpostavljeni. Na pričetku Breitensee-ke ceste vzdigoval se je velikansk slavolok z orjaškim napisom v zlatih čerkah: Ave Imperator! „Pozdravljen, vladar!“

V sredo zjutraj ob 10. uri se je imelo veršiti slovesno pokladanje temeljna V krasnih kočijah pripeljali so se: dvorni kapelan vodja v Avgustineju: Dr. Fr. Sedej, dvorni župnik, prelat dr. Lavrencij Mayer, poslednjič kardinal nadškof dr. Jožef Gruša; kmalu za njimi so se pripeljali: ministerski prezident grof Badeni, ministri baron Gautsch, grof Lebedur, dr. Rittner, mestni komandant feldmaršallieutenant baron Handel-Mazetti, sekcijski načelnik grof Latour, cesarski namestnik grof Kielmansegg, okrajni glavar dr. pl. Fribeis itd., za njimi trije nadvojvode namreč Ludovik Viktor, Evgen in Rainer s svojimi obersthofmeistri, in slednjič presvitli cesar sam z generalnim adjutantom grofom Paar. Ljudij se je vse kar terlo, tako da so redarji in prostovoljni gasilci red komaj prideržavali. Obred polaganja temeljnega kamena veršil se je po navodilu cerkvenega obrednika; kardinal je v svojem govoru omenil, da bode sedaj na Dunaju ena stavba več, v kateri bodo kristjani prosili Božjega blagoslova avstrijskim narodom in preslavni cesarski hiši.

Po dokončani slovesnosti odpeljal se je presvitli cesar po Mariahilfer cesti v dvorni grad, spoštljivo pozdravljen od obilnega občinstva, sprehajajočega se po tej obljudeni cesti.

V dveh letih bode cerkev dogotovljena, tedaj pa se bode oglasil iznad visokih lin veličasten zvok vbranih zvonov ter oznanjal iz najvišjega verhunca dunajskega, da je cesarska prestolnica kerščansko mesto, čegar prebivalci so goreči za lepoto hiše Gospodove

L. P.

Iz jugoslavenske B. sne (Blagoslovljenje nove cerkve sv. Jožefa v Prjedoru.) Hvala Bogu! Došla je zelo zaželjena nedelja, tretja po Velikinoči s praznikom varstva sv. Jožefa, znamenita za novo rimokatoliško občino v Prjedoru in njeno okolico; kajti to nedeljo je bila slovesno blagoslovljena nova cerkev Božja, zidana v čast sv. Jožefu.

Sv. Marka dan je bila poslednja sv. maša in molitve v prvotni na pol porušeni cerkvici, zahvale Bogu, Jezusu, Mariji in sv. Jožefu za vse milosti podeljene in sprejete v tej preubogi hišici Božji.

Najsvetejši zakrament se je shranil v zakristiji: revni, jedini oltar smo prenesli v novo cerkev in ga v sili olepšali, kolikor se je dalo.

Na večer pripeljali so se visokočastiti gospod opat iz Marija - Zvezde in z njimi dva veleč. očeta frančiškana, škofov tajnik in lektor iz samostana Petričovac. Zvonjenje z malim zvonom in gromenje topov je naznanjalo angeljski pozdrav Mariji Devici, dohod blagoslovenčev in slavo cerkveno za drugi dan.

Ob ulici od prvotne cerkvice do nove in okolo nje postavljeni so bili zeleni dreveščeki in belocvetiči germiči. Na stebrih, kateri nosijo odre za zidavo zvonika, razobesili smo tri zastave — barjake, cerkveno, papeževo in cesarsko.

V nedeljo in praznik varstva sv. Jožefa, pripeljali so se še trije č. vr. očetje trapisti. Vernega ljudstva rimo-katoliškega, pa tudi pravoslavni kerščanov iztočne ločene cerkve, se je mnogoštevilno zbralo k tej cerkveni slovesnosti. O 10 uri je spremila duhovščina mil. gosp. opata v staro cerkvico; tu so se oblekli v liturgično obleko in šli s šolsko mladino in ljudstvom v lepi procesiji k novi cerkvi, kjer se je začel pred glavnimi vrati ganljivi cerkveni obred blagoslovljenja nove cerkve, procesija okolo nje in v cerkev, kjer se je po odpetih velikih litanijah nadaljevalo blagoslovljenje notranjščine cerkvene, za tem pa se je začela slovesna velika sv. maša. Po evangeliju bil je slavnostni cerkveni govor. Cerkveni govornik je zelo pomenljivo govoril o cerkvi, hiši Božji in svetem kraju na zemlji; našteval dogodbe, primere in vzglede iz starega in novega zakona. — Iskreno je navduševal katoličane te nove kerščanske rimo-kat. občine k priserčni hvaležnosti do Boga, priporočal češčenje sv. Jožefa; spodbadal jih k zahvali nasproti velikodušnim, verlim Slovencem, zlasti duhovnikom in drugim vernikom, kateri so s č. vr. redovniki trapisti vred pomagali z milodari, da se je postavila ta terdna in lepa cerkev. Vročje je priporočal, naj tukajšni katoliki nikdar ne pozabijo te dobrote, in naj potomcem svojim poročajo o njej ter jih spodbadajo k hvaležnosti in goreči molitvi za vse dobrotnike te hiše Božje... Istina, ako bi ne bili pomagali nekteri slovenski duhovniki in mnogi izmed slovenskega ljudstva, pa č. vr. redovniki Trapisti, ne bili bi mogli take in tolike cerkve sezidati — in sicer tukaj, v novi ubogi rimo-kat. občini, med večino razkolnikov in mahomedancev. Zatoraj hvala, čast in slava Bogu trojedinemu! Hvaležnost v molitvah, priprošnjah, spomini pri ss. mašah in cerkvenih pobožnostih vsem in za vse žive in umerle dobrotnike in dobrotnice te nove cerkve sv. Jožefa! Gospod vsegamogočni in neskončno usmiljeni Bog vam tisučerno plačaj! Jezus, Marija, Jožef naj vam obilno povernejo časno in večno!

Nekteri večji izmed naših gojencev in dijakov v Marija Zvezdi so došli na to slavnost in stregli pri sv. opravilih. Odrastli možiki in šolska deca so pa pevali pervikrat sv. pesmi na novem pevskem koru v cerkvi. Najveličastnije pa je bilo takrat, ko se je v slavnostni procesiji preneslo Najsvetejše iz stare, jako porušene cerkvice v novo dostojnijo cerkev; dečki-dijaki so šli z gorečimi svečami, ljudstvo v dolgi procesiji, mnogo duhovščine, v sredi pa je šel Jezus Kristus, Odrešenik in Kralj večne slave. V slavnostnem obhodu so Ga nesli iz prerevne hišice v novo hišo Božjo, katero je sprejel v posestvo; ljud-

stvo, mali in veliki so mu pa med potoma navdušeno pevali: „Svet, svet, svet Isusu Bogu-čovjeku, u presvetomu oltarskomu sakramentu.“ da se je razlegalo po večino drugoverskem mestu in okolici; drugoverci so se spoštljivo obnašali in so bili vidno prešinjani od verno-pobožnih obredov rimo-katoliške Cerkve. Došel je tudi neki duhovnik pravoslavne iztočne, ločene cerkve in bil pobožno pri vsej službi Božji, med katero je podaril voščeno svečo na oltar. Počastili so pa to našo cerkveno slovesnost mnogi raznoverci; razkolniki, luteranci, mahomedanci in izraelčani, ter se kaj lepo vedli pri njej. Slovence zastopal je jeden duhovnik trapist in več Slovencev. Veliko, je bilo truda, beračenja, predno se je sezidala nova cerkev; hvala Bogu! vendar je došlo do tega, da je vsaj toliko dogotovljena, da se zamore presv. služba Božja v nji opravljati in se verno ljudstvo v nji zbirati, zavarvano pred vetrovi, deževjem in drugimi nezgodami. Med drugo sv. mašo so zbrani verniki v novi cerkvi združeno opravljali molitve še posebej za vse žive in mertve dobrotnike in dobrotnice te cerkve. Neki velečastni duhovnik ljubljanske škofije dal je poslati nekaj steklenic afrikanskega vina, iz misijonskih vinogradov kardinala Lavigerija; napivalo se je v slavo sv. Očetu Leoju XIII., milostnemu gospodu biskopu, apostoljskemu vpravitelju banjaluške škofije, v. č. gosp. opatu, vsem slovenskim duhovnikom in redovnim in svetovnim osebam dobrotnikom nove cerkve itd. Popoldne ob 4. uri je bila slovesna pevana večernica in blagoslov z Najsvetejšim, veličastno je odmevalo splošno petje pervikrat v novi hiši Božji.

Nepopisljivo je sicer veselje zarad novoblagoslovljene cerkve, vendar je pomešana med radost še britka grenka žalost, nova cerkev je namreč še prazna, pusti so oboki in stene, znotraj ometani in vglajeni, belili jih nismo, ker bi radi z nekolikimi barvami dali zidove gladko, priprosto, pa čedno po barvati na presno; to namreč mnogo let lepo obstane in se stroški za večkratni belež prihranijo. Zvnanje zidove je treba vse ometati in vgladiti. Ostal je stari oltar, a ta je menza iz prostih desk zbita, slična podolgovatemu zaboju; tabernakelj je mala, priprosta omarica, pokrili in polepšali smo vse to z raznoverstnimi tkaninami. Novi veliki oltar bo posvečen Bogu in sv. Družini Jezusu Mariji in sv. Jožefu, jako ga je potreba v novi cerkvi; treba je prižnice, spovednic, obhajilne mize, dveh stranskih oltarjev, lurske podobe bl. device Marije in sv. Antona Pad. Polu zvonika do cerkvenega krova je pozil lanega, še drugo polovico in krov zvonika je potreba napraviti. Tolike so še potrebe. Tolaži nas zaupanje v previdnost Božjo, v pomoč Marije Device in sv. Jožefa, pa v darežljivost usmiljenih serc bratov in sester naših po veri, cerkvi in narodu slovenskem, da nam bodejo milodarno pripomogli, da redoma še vse potrebno napravimo in cerkev povsem dogotovimo. Jezus, Marija, Jožef bodejo za to obilni plačniki in povračniki! Oni naj vzbudijo in naklonijo ktere dobrotnike za glavni oltar, druge za prižnico, tretje za obhajilno mizo, četrte za oltar Matere Božje — lurske, sv. Ane in sv. Joahima; pete za oltar sv. Antona Pad., sv. Cirila in Metoda; še druge za zvonik in dva zvonova; vsaki po nekoliko, pa bode vse, v večo slavo Božjo, češčenje Marije Device, sv. Jožefa, v lepoto, pomoč i vglad rimo-katoliške

Cerkve med drugoverci, v blagor dušam, v največji blagor časni in večni pa dobrotnikom.

Razgled po svetu.

S Prjedora, 15. apr. (Pismo, ki naznanja, kako se je za g. kanonika povsod molilo.)

Velečastiti Monsignor!

„Slovenec“ je naznanil, da ste težko zboleli. Nas je tukaj neizrečeno razžalostilo naznanilo o Vaši bolezni, ker bojimo se, da bi nam ne bili zdaj odvzeti. Pervo-obhajanci in vsa cerkev v Prjedoru je molila iskreno za Vas in prosila Boga, da bi Vas še pustil na svetu. Berž sem se podal v Marijo-Zvezdo z žalostnim naznanilom; tudi tukaj sirotni dečki in menihi opravljajo za Vas sedaj še bolj in več molitev in pobožnosti, kakor popred.

Dogovorili smo se z mil. gospodom očetom bi-skupom in v. č. g. očetom-opatom, da bode III nedeljo v praznik varstva sv. Jožefa, njegova nova cerkev v Prjedoru blagoslovljena; to slovesnost cerkveno bodem opisal in dopis doposlal; prav zanimivo bo, ker bota pri blagosloavljenju zbrana dva cerkvena redova.

Jezus Kristus Vas ozdravi, Marija devica in sv. Jožef Vas obvarujta, Vam pomagajta in sv. Luka evang. in zdravnik naj Vam pomore! V. č. Opat Vas prav serčno podravljajo po presv. Sercu Jezusovem. hvaležni in vdani sluga
br. Alphons Marija.

Dunaj. Znani dr. Lueger, v teku 1 leta četertič izvoljeni župan Dunajski, je bil poklican k cesarju. Presvitli cesar mu je rekel, da v sedanjih razmerah ne more biti za dunajskega župana poterjen. Rekel je tudi, da je popolnoma prepričan o njegovi osebni poštenosti, veliki nadarjenosti in zvestobi do cesarja in domovine, vendar pa želi, da se prostovoljno odpove izvolitvi za dunajskega župana. Dr. Lueger je odgovoril, da se za zdaj kot domoljubni državljani podverže izrečni želji svojega vladarja. In res je bil 4. t. m. od meščanskega kluba za dunajskega župana izbran — Strobach, za prvega podžupana pa — dr. Lueger.

I. Bratovske zadeve

molitvenega apostoljstva.

Nameni za mesec mali traven (april) 1896.
(Spis poterjen od sv. Očeta.)

a) Glavni namen:

Marijina božja pota.

b) Posebni nameni:

1.) **Ss. Filip in Jakob.** Ta in vsak dan v mescu naznanjene pa še ne zaznamovane ali hipoma nastale zadeve. Združena molitev in delo za premaganje velikih časnih nesreč. Šmarnice.

2.) **S. Atanazij.** Popolna prostost sv. Cerkve za neovirno razvijanje njenega zveličavnega delovanja. Nevarno bolni v tem mescu.

3.) **Najdonje sv. križa.** Razsvetljenje krivovercev. Avstrijski shod. Moč za kersčansko prenašanje velikih izgub.

4.) **S. Monika.** Pospeševalci molitvenega apostoljstva. Sta-

novitnost materinih solza in molitev za dušni blagor izgubljenih-sinov.

5.) **S. Pij V.** Edinost v župnijah in red pri dušno-pastirskem delovanju. Pijači udani očetje in matere. Oviranje pretečih hudih stisk.

6.) **S. Janez pred lat. vrati.** Cerkve na Jutrovem. Kersčanski Armenci. Uslišanje važnih prošenj. Mnoge cerkvene stavbe in poprave

7.) **S. Stanislav.** Poljsko. Družine brez kruha. Ohranjenje misijonskih sadov. Versko npravna izgoja rokodelskih učencev.

8.) **Prikazen sv. Mihaela.** Zviksanje katoliške delavnosti po skupnem in zedinjenem izgledu. Ponižanje prostozidarstva. Vredniki.

9.) **S. Gregor Nacljanski.** Goreče premišljevanje in poučevanje sv. pisma pri duhovnih. Katoliški preiskovalci sv. pisma. Luč za spoznavanje samega sebe v lastno zadolženi nesreči.

10.) **S. Antonin.** Spovedniki in dušni pastirji Strožje ohranjenje npravnega hišnega redu. Boljši časi za hudo stiskano kmetovalstvo.

11.) **S. Frančišk Hijeronimski. (Prošnji dnevi.)** Duhovni in obhajanci. Goreča vdeležitev pri prošnjih procesijah. Bridko prevarjeni stariši v pobožnih poklicnih nadah.

12.) **S. Pankracij.** Več resnobe pri naročevanju slabih častnikov. Vestno ogibanje lahkomišelnih dolgov. Blagoslov za hišo, hlev in polje.

13.) **S. Servacij.** Ohranitev in pospeševanje dobrega duha katoliških učiteljskih društev. Velike skerbi v skušnjavah. Blodeči.

14.) **Kristusov Vnebohod.** Živo kopernjenje po nebeški domovini. Škofovska obiskovanja. Obvarovanje pred krivimi prisegami.

II. Bratovske zadeve N. lj. Gospé presv. Jezusov. Serca.

V molitev priporočeni:

Na milostljive priprošnje N. lj. G. presv. Jezusovega Serca-sv. Jožefa, sv. Nikolaja, ss. Hermagora in Fortunata, naših angeljev varhov in vsih naših patronov Bog dobrotno odverni od naše dežele poboje, umore in samomore, odpad in brezverstvo, prešestvanje in vse nečistosti, sovraštva, preklinjevanja in vse pošastne pregrehe. — Dva dijaka za razsvitljenje. — Pervo obhajanci in obhajanke. — I. K. priporoča svojo sestro, da bi se po priprošnji Naše ljube Gospe, spreobernila

Zahvale.

Imela sem dolgo časa nevarno bulo na roki. Bala sem se, da bi se mi kaj hudega ne naredilo. Opravila sem pa več devetdnevnico na čast presv. Jezusovemu in Marijnemu Sercu. Priporočila sem se tudi Sv. Jožefu in Sv. Antonu Pačovanskemu ter obljubila to naznaniti v »Zgodnji Danici,« ako ozdravim. Ozdravila sem. Zato priporočam vsem, ki so v dušnih ali telesnih stiskah in nadlogah; naj se serčno in z zaupanjem priporočajo Jezusovemu in Marijinemu sercu, sv. Jožefu in sv. Antonu. Gotovo bodo uslišani.
Marija Hafnar.

Že 6 mesev je imel moj sin neko čudno bolezen. Zdravnik je še celo rekel, da bode imel to bolezen do smerti. Zarad tega je bil silno žalosten. Oba sva začela z velikim zaupanjem opravljati devetdnevnico na čast Materi Božji na sv. Gori. Obljubila sem tudi, da bodem očitno v »Zg. Danici« razglasila, ako bodeva uslišana. Bolezen se je v malo dneh na boljše obernila in zdaj je popolnoma zdrav. Tudi za neko drugo milost še sem jo v devetdnevnici prosila, za kar me je milostno uslišala. Zatoraj čast in zahvala milostnej Materi Božji na sv. Gori!

Št. Vid pri Vipavi, 30. apr. 1896.

Kristina Premru.

Priserčno zahvalo izrekam presv. Sercu Jezusovemu, Mariji Devici, sv. Jožefu, sv. Frančišku in sv. Antonu za uslišano prošnjo, in se priporočam v pobožno molitev, bratom in sestram. naše ljube Gospe presv. Serca.

T. W.

Listek za raznoterosti.

O pogrebu g. mons. Jerana.

Nešteti broj zvezdâ vedri mornarja,
V serce pogum mu, upanje mu vliva,
Junači ga, da v sladkih nadah sniva,
Neba slavi in zemlje gospodarja.

Toda gorje, če vstane moč viharja,
Oblakov vstane sila pogubljava,
Danico zvezdo z drugimi zakriva:
Potertosti upada duh brodarja!

V nadeji zre ubožcev versta jedna
V dobrotnikovo smehljajoče lice,
Pričakujoča milodarov gladna.

Ko slednjič smert ga v beli plašč zavije,
Ugasne luč rešilne ga danice,
Kako naj revež solze tuge skrije!?

I. A.

Račun o „Jerancvi študentovski mizi za mesec april. Minoli mesec april so bili za Jeranovo študentovsko mizo nastopni stroški: Vodstvu ljudske in dijaške kuhinje za hrano 153 gld. 26 kr.; podpore dijakom za šolnino 75 gld., za stanovanje 34 gld., za hrano po zasebnih stanovanjih 10 gld. 30 kr., za šolske potrebščine 5 gld. 45 kr.; skupaj 278 gld. 1 kr. — Denarja je prevzel podpisani v blagajni 311 gld. 75 kr. Po odbitih troških je ostalo v blagajni 33 gld. 74 kr. — Meseca aprila je bil račun v ljudski kuhinji za hrano precej manjši nego druge mesece, ker so bile mej tem časom velikonočne počitnice, ki so zvale dijake domov, a tem huje je blagajno prišla šolnina, katero je moralo več dijakov plačati zaradi nepovoljnega napredka. — Izkazi o darovih, ki mi dohajajo za Jeranovo dijaško mizo kot venec na grob pokojnega kanonika Jerana, mi dajejo pogum, da bo mogoče to posebno dobro delo kerščanske ljubezni nadaljevati tudi v prihodnje ter tako spolnovati poslednjo voljo rajnega mladolinjuba Jerana, ki je pogosto na smertni postelji naročal: „Ne pozabite te dobre, ukaželjne in nadepolne naše mladine!“

V Ljubljani 4. maja 1896. Andr. Kalan.

Nove Šmarnice. — Znani nabožni pisatelj, č. g. župnik Jožef Kerčon, je zopet za letos izdal lepe Šmarnice: Marija, podoba pravice. Pisatelj pravi v vvodu: „Pisal sem te Šmarnice na večer svojega življenja, pri svojih oslabeledh močeh, v zahvalo Bogu in Mariji Devici, da sem doživel petdeseto leto svojega duhovnega življenja in v željah in v upanji, da bi v l. 1896 doživel še svojo zlato mašo, ako je božja volja.“ — Mi želimo in se terdno nadejamo, da se ta blaga želja gosp. pisatelja kmalu spolni, novim Šmarnicam pa želimo prav obilno kupcev, ki se bodo vzgledovali in spodbujali po Marijinih čednostih, lepo opisanih v teh Šmarnicah. —

Šmarnice so obiskovane v stolnici tudi letos mnogoštevilno. Zjutraj ima slovenske šmarnice preč. g. kanonik Flis ob 5. uri. Obravnava pa kaj zanimivo in času primeren predmet: Marija in sv. R. Telo. In res: Marija je bila vedno v tesni zvezi z Jezusom, zato je tudi s sv. R. Telesom. Zvečer ob 7. uri ima pa nemške govore preč. g. P. Ache. iz Jezusove družbe. Poslušalcev je obakrat polna cerkev — dokaz, da je Marija neusahljivi vir vseh čednostij, zato se o njej govori vedno lahko zanimivo in prikupljivo. „Marija! Ti pa izprosi svojim častilcem vse. čegar te prosijo! Pokaži, da si jim duhovna Mati!“

Župnijske izpite delajo te dni p. n. gg.: G. Koller, kapelan v Št. Jurji pod Kumom; Janez Kromar, kaplan v Poljanah; Ant. Mali, župni upravitelj v Javorju; Franc Pokoren, kurat v Besnici; Ludovik Schiffrer, kaplan v Naklem; Franc Zakrajšek, župni upravitelj v Dragi; Janez Zakrajšek, kaplan v Šmarji.

Novo mašo bodo letos darovali sledeči gospodje bogoslovci iz ljubljanskega semenišča: Benedičič Jakob iz Škofje Loke, Erker Jožef iz Srednje Vasi, Gliebe Jožef iz Ravnega Dola, Gnidovec Janez iz Ajdovca, Godec Janez iz Bohinjske Bistrice, Koprivec Peter iz Škofje Loke, Mihelčič Janez iz Semiča, Plešič Ant. Pad. od sv. Katarine, Preželj Luka iz Bohinjske Bistrice, Žnidaršič Anton Pad. iz Dobropolja. —

Iz III leta gospodje: Baloh Janez iz Šiške, Klemen Janez iz Brezovca pri Ljubljani Oranič Frančišek iz Križa pri Teržiču, Ramoveš Jakob iz Smlednika, Smukavec Janez iz Bohinjske Bistrice, Širaj Andrej iz Blok, Žavbi Janez iz Blagovice.

Duhovske spremembe. Vč. g. Jožef Jaklič, župnik v Dolenji vasi pri Ribnici je imenovan vpraviteljem dekanije ribniške; gospod kapelan Mihael Horvat pa župnim vpraviteljem v Ribnici. — Na župnijo Kokro je bil 6. t. m. kanonično vmeščen č. g. Anton Nemeč, ondotni župni upravitelj.

Da bi jih vendar spametovalo! „Slovenec“ v svoji 89 številki pripoveduje, da so v Opatiji že pred več tedni sklenili slovesno odkriti spomenik pokojnemu Schülerju, bivšemu ravnatelju „južne železnice“, ki je veliko storil za povzdigo Opatije. Naprosili so nadvojvodinjo Štefanijo, da bi ona spomenik odkriti blagovolila. Obljubila je, a hotela se je pred prepričati, kakšen je. Ko ga je videla, odklonila je to, zavoljo neke nedostojne ženske podobe na njem. Zavoljo tega je bila slavnost preložena na nedoločen čas — ker podoba je bilo treba odstraniti! Ta prelep izgled iz preslavne naše cesarske hiše nam priča, da se morajo tudi umetnije, podobe, kipi, slike itd. ravnati po božjih zapovedih, po postavah sramožljivosti. „Da bi jih vendar spametovalo. . .!“

Gorica, dne 28. apr. (Pismo hvaležnega dijaka — v spomin monsig. Jeran-u.) V dno serca me je pretresla žalostna novica o g. monsig. Jeranovi smrti. Če bi me prašal, ktereга bolj ljubim, rajnega ali lastnega očeta, bi rekel, da oba jednako. Saj mi je bil on v Ljubljani pravi oče, me je podpiral izdatno skozi 4 leta! A zraven tega ne morem pozabiti onega prijazno in vedno zadovoljno smehljajočega se lica.

Nehote mi neprenehoma uhaja misel, kje bo dobil vrednega naslednika v svoji reči, gledé na podpiranje revežev in posebno dijakov, katerim je edino

živel. Tega mu nihče ne more več poverniti, kakor edini vsemogočni, a nešteta versta hvaležnih src ga spremljaj danes osebno ali v duhu, k Bogu moleč k večnemu počitku! R. I. P.!

Svoje sožalje izrekajo tudi vsi nekdanji dijaki ljubljanski, ki so rajnega gospoda poznali ali pa uživali dobrote iz njegove radodarne roke!

† **Dekan Martin Povše.** 29 t. m. je zatisnil blagi ribniški dekan veleč. gosp. Martin Povše svoje oči v smertnem spanju. Leto dnij bo kmalu, kar je bolehal. Na vizitacijskem potu v Drago se je v lani meseca maja prehladil in od tedaj je jel smertni kragulj kljuvati njegova pljuča. Lotila se ga je sušica in včeraj je izdihnil svojo plemenito dušo — Iskal je letošnjo zimo zdravja v Gorici in res mu je blagodejno goriško ozračje nekoliko ustavilo napredujočo bolezen, toda ozdravilo je ni na žalost mnogobrojnih njegovih znancev in prijateljev, zlasti pa njegovih faranov, pri katerih si je v kratki dobi svojega bivanja dobil neomejenega spoštovanja in zaupanja. Rodil se je rajni dne 11. novembra 1833 v Šentjurju pod Kumom. Za mašnika je bil posvečen dne 26. julija 1859. Služboval je kot kaplan v Polhovem Gradcu; potem kot župni opravitelj in župnik v Rakitini, v Šenčurju pri Kranju in od novembra meseca 1887 kot dekan v Ribnici. Povsod si je ostavil hvaležen spomin. Pred vsem smo pri njem občudovali njegovo resnično skromnost in ponižnost. Terde besede nisi čul iz njegovih ust. Kedar bi pričakoval, da bo po pravici grajal, ali sicer kako kazal svojo nejevoljo, je samo prosil in očetovsko opominjal. Če je pa imel sam prestatiti kako krivico, nosil jo je kot mož pogumno in poterpežljivo. Iz serca je bil vdan svojemu višjemu pastirju in goreče je vedno zagovarjal pravice svete cerkve. Za božjo čast in izveličanje duš se je neprestano trudil. — Kako lepo je prenovil šenčursko cerkev, vedo Šenčurci sami najbolje, ki bodo gotovo njegovo ime izgovarjali s častjo še dolga leta. Svojim kaplanom je bil dober oče, — prijazen in postrežljiv in ničesar ni bolj želel, nego da bi vedno lepa sloga vladala mej njimi in njim. Reči smemo, da je gotovo vse njegove bivše duhovne pomočnike z veliko žalostjo navdala vest o njegovi smerti. Izgubili so ž njim očetovskega prijatelja. Denarja ni zapustil. Ni čuda, saj je bil celo svoje življenje usmiljenega serca in dobrih rok. — Žalost, revščina, zapuščenost so ga vedno genile, in čisto mu je zarosilo nedolžno, jasno oko, ko je čul o tuji nesreči. Škofija izgublja ž njim izglednega svečenika, dekanija toži za vestnim voditeljem, fara objokuje vnetega duhovnega pastirja, prijatelji pa — gostoljubnega, vedno ljubeznjivega, vedno prijaznega druga. v petek o polu deseti uri dopoldne je bil slovesno pokopan. Njegovo truplo so ponesli v Hrovačo, njegov duh se pa, kakor za terdno upamo, veseli pri Bogu. Z dna serca mu želimo: Počivaj v miru!

Dr. J. E. K.

Terst. Kapitularnim vikarjem terzaške škofije je izvoljen kanonik monsign. Černe.

Dunaj. (Lep izgled iz cesarske hiše.) 4. maja l. 1887 umerla je na Dunaju nadvojvodinja Marija Anuncijata, soproga nadvojvode Karola Ludovika. Bila je stara 28 let. Dva dni pred smertjo prosila je še enkrat sv. zakramentov. In res, ob polu 7. uri so ji prinesli zadnjikrat sv. popotnico. Pa kako? Ko

likor mogoče slovesno in očitno. Tako je visoka bolnica sama izrecno zahtevala in sicer zato, da bi očitno svetu pokazala svojo živo vero, terdno zaupanje in gorečo ljubezen do sv. Rešnjega Telesa. Njena 2 sina, Franc in Oton, spremljala sta najsvetejši Zakrament z gorečima svečama zopet na izrecno zahtevo bolne matere, ktera jim je s tem hotela dati lep izgled in nekak zadnji materinski nauk. — O kako ta visoka bolnica iz naše cesarske hiše osramoti marsikterega Avstrijanca in marsiktero Avstrijanko, ki hoče sv. obhajilo v cerkvi in sv. popotnico na bolniški postelji prejeti le bolj na tihem in na skrivnem, — da ne bodo ljudje vedeli!

Dobrotni darovi.

Za dijaški mizo na mesto venca na grob pokojnega vrednika „Zg. Danice“ monsign. L. Jerana: G. prof. A. Kržič 5 gld. — A. O. dragemu očetu hvaležni gojenec 5 gld. — G. Fr. Grivec, duhovnik v Lahovčah, 5 gld. — G. dekanijski upravitelj I. Nagode v Trebnjem, 5 gld. — Č. g. M. Derčar, župnik v Preski, 5 gld. — G. I. Murnik, tergovec v Kamniku, 5 gld. — Višji gimnazijci ljubljanski svojemu dobrotnemu očetu (preostanek od venca) 10 gld. 69 kr. — Deželni primarij g. dr. Vinko Gregorič 5 gld. — G. J. Orel, tergovec in posestnik v Kamniku, 5 gld. — G. Karol Polak, tergovec in posestnik v Ljubljani, 15 gld. — Neimenovan blagi lajik v znak posebnega spoštovanja do vzornega duhovnika 10 gl. — Č. g. vpok. župnik Matevž Tavčar svojemu predragemu sorodniku v spomin 20 gld. — G. Lovro Rožman, beneficijant v Hrastju, 3 gld. — Prof. A. Zupančič 5 gld. — Dež. poslanec g. Jan. Ažman, župnik v Gorjah, 5 gld. — G. Matej Sitar, župnik v Št. Jurju, 2 gld. — G. Jož. Jaklič, župnik v Dolenji vasi, 2 gld. — G. Jan. Brence, župnik pri Sv. Gregoriju 1 gld. 50 kr. — Preč. g. kanonik in mestni župnik Janez Rozman 5 gld. — G. Ivan Tomazič, mestni župnik v Škofjiloki, 5 gld. — G. Viktor Steska, kapelan v Kočevju, 2 gld.

Za opravo ubožnih cerkev: Iz Breznice 85 gld. — Iz Višnje Gore 40 gld. — Iz Bele Cerkve 28 gld. 5 kr. — Z Janč 28 gld. 40 kr. — Iz Šmarije 12 gld. 50 kr. — Neža Stojič 12 kr. — Č. g. Fr. Grivic 5 gld. — Iz Černomlja zopet 26 gld. — S St. Jurija pod Kumom 32 gld. 60 kr. — Iz Cerkljan pri Kranju 50 gld. — Iz Starega Loga 6 gld. — S Prežganj 22 gld. — Iz Žabnice 11 gld. 60 kr. — Iz Semiča 90 gld. 65 kr. — Od sv. Križa pod Litijo 27 gld. 30 kr. — Iz Starega Terga pod Poljanah 22 gld. — Iz Postojne 10 gld. 42 kr. — S Čateža ob Savi 22 gld. — S Slapa 12 gld. 50 kr. — Iz Doba 76 gld. — Z Leskovic 8 gld. 50 kr. — Z Gorič 20 gld. — Z Dražgoš 29 gld. 50 kr. — Iz Vipave 25 gld. 70 kr.

Za sv. Detinstvo: Gorjanska fara po čast. g. župniku J. Ažmanu, 25 gld. — Čast. g. Fr. Žvan, kapelan na Bledu, 10 gld. — Čast. g. J. Brence, župnik pri sv. Gregorju, 1 gld. 20 kr. — Č. g. Narobe Ivan, župnik v Divači, 3 gld.

Za naše Salezijance: Preč. mil. g. prelat dr. Jan. Kulavic 10 gld. — Č. g. Narobe Ivan, župnik v Divači 1 gld. — Mil. g. prošt. Peter Urh 10 gld.

Za cerkev sv. Jožefa v Prjedoru: G. Ivana Kotnik 5 gld.

Za bratovščino sv. Dizma: Č. g. Al. Kummer, župnik v Ratačah, zbirko 96 kr.

Za Marijanišče: Neimenovana v zahvalo za zdravje 10 gld. — Č. g. Miha Saje, župnik v Štangi 1 gld.

Za trapišče v Natalu: B. B. 10 gld.

Za kruhe sv. Antona: Neimenovana 4 gld.

(Drugi darovi prih.)